

ఉగాది మినీకథల పోటీలో కన్నాలేషన్ బహుమతి రు.75/-పొందిన కథలు

రామారావుకు పాతికేళ్ళుంటాయి. ఎం. వి. పాస్టై విడాది గడుస్తున్నా ఇంకా వి ఉద్యోగమూ దొరకలేదు. అయినా పెళ్ళి చేసుకు తీరాల్సిందే అని రామారావు తల్లి కౌసల్యదేవి వట్టు బట్టడంతో అతనికి సరే అనక తప్పింది కాదు.

పెళ్ళిచూపులపేర రామారావు అనేక సంబంధాల్ని చూస్తున్నాడు. కాని, ఒక్క సంబంధమూ నచ్చడంలేదు.

కులం కలిసినా గోత్రం కలవకూడదని, ఆ రెండూ కుదిరినా అడిగినంత కట్నం రావడంలేదని రామారావు తల్లిదండ్రులు కొన్ని సంబంధాల్ని కాదంటే; వాళ్ళ రక్తం పంచుకు పుట్టిన తనయునిగా రామారావు కూడా ఒకచోట అమ్మాయి పళ్ళు కాస్త ఎత్తని, మరోచోట అమ్మాయి కళ్ళు కాస్త చిన్నవని, ఇంకో చోట అమ్మాయి బాగున్నా తగినంత చదువుకో లేదని సాధారణమైన వంకల్ని కూడా పెద్ద లోషాలుగా భావించి కాదన్నాడు. ఇందర్ని కాదన్న రామారావు మాత్రం గొప్ప అందగాడేమీ కాదు. కాని తనకు తాను ఏ సినిమా "హీరో"గానో ఊహించుకొని మురిసిపోతున్నాడు. అందుకే తనకు కాబోయే అర్థాంగి 'హీరోయిన్'లా వుండాలని, 'అప్పరస'లాగో వుండాలని ఆశించడంలో తప్పులేదు. కాని అలా పెళ్ళిచూపులపేర తానెందరు అమ్మాయిల్ని ఆట వస్తువుల్ని చేసి అవమానిస్తున్నాడో ఆలోచించడం లేదు.

ఈసారి పొరుగుగూరిలో ఓ అమ్మాయి వుందంటే చూడడానికి వెళ్ళాడు రామారావు. అమ్మాయిని తీసుకువచ్చి ముందు కూర్చుండబెట్టారు. ఎక్స్రే కళ్ళతో ఎగాదిగా చూశాడు రామారావు. అమ్మాయి తెల్లగా లేకున్నా చామనచాయసు మించిన కాస్త ఎరుపురంగులోనేవుంది. విశాలమైన కళ్ళు, నువ్వు పువ్వులాంటి ముక్కు. తన ఊహలకు తగ్గట్టు కాకపోయినా అమ్మాయి బాగానే వుందనిపించింది రామారావుకు. అప్పటికే చాలా సంబంధాలు చూశాడు కాబట్టి- తొణక్కుండా 'ఇంటర్వ్యూ' ప్రారంభించాడు.

"మీ పేరు?" అడిగాడు రామారావు న్వరాన్ని సరిచేసుకుంటూ.

"జానకి!" అంది ఆ అమ్మాయి- ఒక సారి కళ్ళెత్తి చూసి తల వాలుకుంటూ.

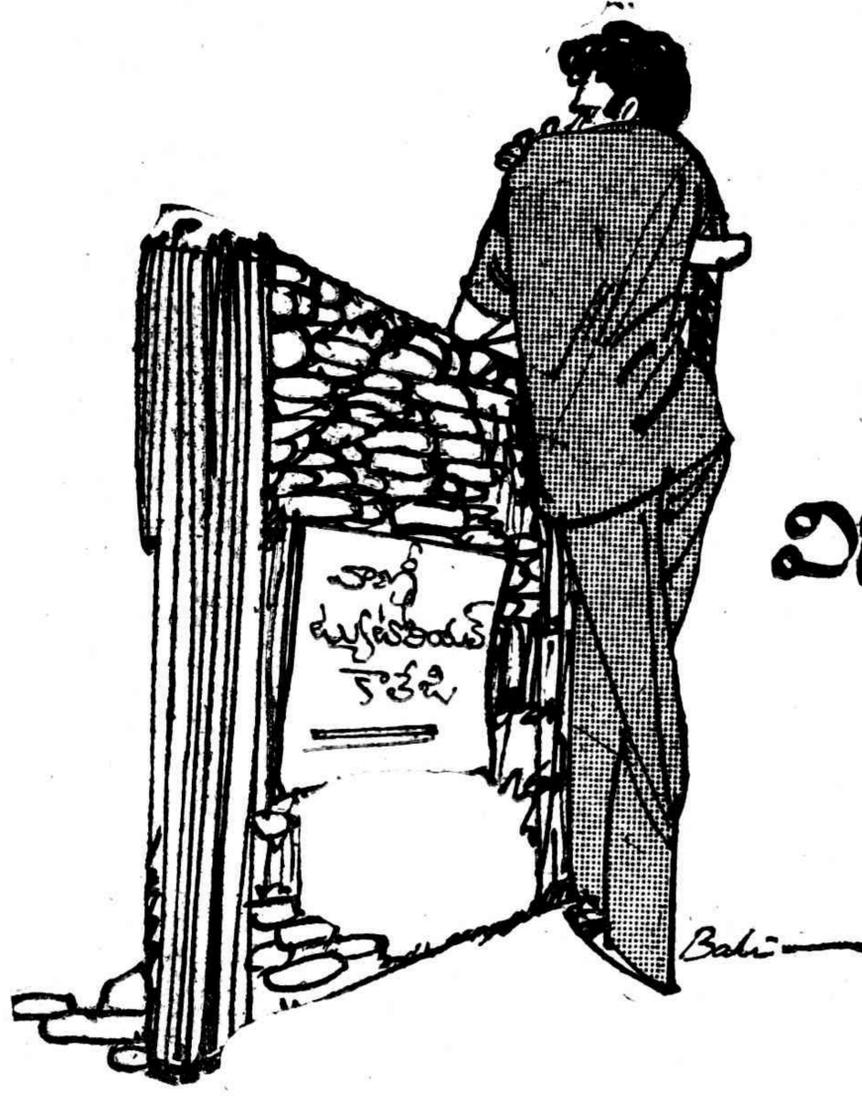
'జానకి' అనగానే పేర్లు సరిగ్గా కలికాయి కాబట్టి సంబంధం ఖాయం కావచ్చు

నని సంబరపడింది కౌసల్యదేవి. పేర్లు కలుపుకొనడం ఆమెకు సరదా. అందుకే తనకు కొడుకు పుట్టగానే 'రామారావు' అని పేరు పెట్టుకుంది.

"ఎంతవరకు చదువుకున్నారు?" మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు రామారావు.

ఆ అమ్మాయి వలువరున చూసేసరికి మళ్ళీ ఆ అమ్మాయిని చూడాలనిపించ లేదు.

కౌసల్యదేవి మాత్రం అదేమీ పట్టించు కున్నట్లు లేదు. జానకి తల్లిదండ్రులతో కట్నం కానుకల గూర్చి మాట్లాడుతోంది. వెంటనే తల్లిని దూరంగా పిలిచి రామారావు ఆ అమ్మాయి విరిగిన పన్ను గూర్చి చెప్పి తన అసంతృప్తి ప్రకటించాడు.

**విధివైపరీత్య
వచ్చుపల్లె కళ్ళు**

"బి. కాం." అని జానకి చెప్పినప్పుడు ఆమె పళ్ళు స్పష్టంగా కనిపించాయి వైవరునలో ముందు పన్ను ఒకటి మాత్రం సగంలో విరిగినట్లు కనిపించింది రామారావుకు. ఆంతవరకు అమ్మాయి పరవాలేదనుకుంటున్న అతనికి మళ్ళీ ఆశాభంగమే కలిగింది. తాను జనరంజనిలో "నీ నవ్వులోన రతనాల వాన" అనే సినిమా పాట చాలాసార్లు విని వుండడం వల్లనేమో ఒక పన్ను విరిగిన

అమ్మాయి పన్ను ఎందుకలా సగంలో విరిగిందో కౌసల్యదేవి ఆమె తల్లి దండ్రుల నడిగి తెలుసుకున్నది.

జానకి ఒకసారి బస్సులో వెళ్తుండగా సడన్ గా 'బ్రేక్' ఫేలయింది. రోడ్డు మధ్యగా స్పీడులో ఎదురుగా వస్తున్న డ్రావర్ నుంచి తప్పించాలన్న యత్నంలో బస్సును తీసుకువెళ్ళి డ్రైవర్ రోడ్డు వక్కనున్న చెట్టుకు పెట్టి ఆపడంతో పనుక సీట్లో కునిపిపట్టు పడుతున్న జానకి

ప్రఖ్యాతి చెందిన!
ఐటాస్ మిల్లు వారి
 * 100% పొలియష్టర్ తీరలు.
 * ఫుల్ వాయిల్, ఆఫ్ వాయిల్ తీరలు
 * షర్టింగులు, గ్లాసుకో ధోవతులు
 * డ్రస్ మెటోయిల్లు, 2½ రూబయాలాన్సు
 * స్కూలు యూనిఫాంలు... వగైరాలకు
విజయ షో రూమ్
 ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ మిల్లు ఎస్టేట్ మిల్లు షో రూమ్
 ౨౦, హోస్పిటల్ రోడ్డు
 గనపర్తిపేట నిజామాబాద్-2

తెలుగు పుస్తకాలు
 కాశీరామేశ్వర మజిలీ కథలు రు. 15/-
 గృహ వైద్యదీపిక 280 రోగాలకి రు. 10/-
 కొక్కోకము (కామశాస్త్రాలు) రు. 10/-
 అనుభవవైద్యం అన్నిరోగాలకి రు. 20/-
 వర్తక మర్కాలు
 (చిన్న పరిశ్రమలు) రు. 15/-
 టెలరింగ్ బుక్ (బొమ్మలతో) రు. 15/-
 4 పుస్తకములకు పోస్టేజీ ఉచితం.
ఉషా బుక్ సెంటర్,
 గాంధీనగర్, తాడేపల్లిగూడెం-1 (A.P.)

అందరినీ ఆలరించే
“జ్యోతి చిత్ర”
 చదివి ఆనందించండి!

డా॥ పి. వి. కె. రావు. B. A.,
 వైద్యవిద్యాన్, వైద్యాచార్య, వెక్స్ పెషియన్
 వివాహము వాయిదా వేయ
 నవసరంలేదు. హస్త
 ప్రయోగం. నరముల బల
 హీనత. శీఘ్ర స్కలనము
 లకు ఆయుర్వేద చికిత్స
 పోస్టు ద్వారా చికిత్స
 కలదు.
రావు స్క్వేర్ నిక్,
 టి. వి. రోడ్, తెనాలి, ఫోన్ : 700. 1010

ముందుకు తూలిపడడం మూలాన ఆమె ముందు నీటుకున్న 'రాడ్' తగిలి చటుక్కున పన్ను సగంలో విరిగింది. పన్ను సగం విరిగిందన్న బాధకన్నా ప్రాణాపాయం తప్పిందన్న సంతృప్తితో యిల్లు చేరు కుంది జానకి.

అదే విషయం కొసల్యాడేవి రామారావుకు వివరంగా చెప్పి, కట్నం కూడా వాగా వచ్చేట్టుంది కాబట్టి కాదనకని ఎంత నచ్చజెప్పినా రామారావు మాత్రం రాజీ పడలేదు. ఆ సంబంధంకూడా కుదరకుండా పోయినందుకు ఇటు కొసల్యాడేవి నిరాశ చెందితే, అటు జానకి తల్లి దండ్రులు కూడా విచారంగా నిట్టూర్చారు.

కొంత కాలానికి హఠాత్తుగా రామారావు తండ్రి పోయాడు. సాంవత్సరికం జరిగేంతవరకూ రామారావు మరే సంబంధమూ చూడడానికి వీలుకాలేదు. పైగా కుటుంబభారం పూర్తిగా నిరుద్యోగియైన రామారావు మీదనే పడింది.

* * *

జానకి ఎం. కామ్. కూడా పూర్తిచేసి తన క్లాస్ మేట్ అయిన రఘునాథ్ ను ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుంది. ఉద్యోగాలకై వెదకులాడక భార్యార్యులు కలిసి "వాణీ ట్యూటోరియల్ కాలేజీ" తెరిచారు. ఆ చిరకాలంలోనే దాన్ని వృద్ధిలోకి తెచ్చారు. ఒకరివద్ద ఉద్యోగం చేయడం కన్నా తామే నలుగురికి ఉపాది కల్పించ గలుగుతున్నందుకు జానకి, రఘునాథ్ లు ఎంతో సంతోషించారు.

ఆరోజు 'వాణీ ట్యూటోరియల్ కాలేజీ'లో టైప్ రైటింగ్ కేంద్రం ఇంటర్వ్యూ జరుగుతోంది. రఘునాథ్ ఏదో పనిమీద ఊరేళ్ళడంతో జానకియే ఇంటర్వ్యూ తీసుకుంటోంది.

జానకి 'యం. రామారావు' అని పిలిచే సరికి, స్వింగ్ డోర్స్ తెరుచుకొని ఒక వ్యక్తి కుంటుతూ కర్ర సాయంతో లోనికి ప్రవేశించాడు. మాసిన గడ్డంతో మానసికంగా బాగా బాధపడుతున్నట్టుంది అతని ముఖం. అతన్ని ఇదివరకెప్పుడో చూసినట్లనిపించింది. కాని గుర్తుకు రావడం లేదు. పరీక్షగా మరోసారి చూసేసరికి జానకి స్మృతిపథంలో తన మొదటి పెళ్ళి చూపులు కదలాడాయి. యాక్సిడెంట్ లో తన వన్నోకటి సగం విరిగిన కారణాన తనను కాదన్న ఆనాటి పురుష పుంగవుడు-ఇప్పుడు తన ఎదుట టైప్ రైటింగ్ కేంద్రం నిల్చున్న యం. రామారావు ఒక్కరే అన్న నిర్ధారణకు వచ్చేలోపుగానే రామారావు జానకిని గుర్తుపట్టి దెబ్బ తిన్న లేడిలా విలవిలలాడాడు.

రచయిత జీవిత వివరాలు

కరీంనగరం జిల్లా సిరిసిల్ల తాలూకా కేంద్రంలో పుట్టిన నేను ప్రథమంగా 1968లో కలం వట్టడం జరిగింది. కలం వట్టిన ప్రథమ దశలో కథలే వ్రాసినా ఆపై కవితలు విరివిగా వ్రాసి కవిగా నిలబడ్డాను. 1969 నుంచి ఆకాశ వాణి ద్వారా అనేక లలిత గీతాలు ప్రసారం కాగా వివిధ వత్రికల్లో పలు కవితలు ప్రచురింపబడ్డాయి. టెలివిజన్ ద్వారా గేయ నాటికలు ప్రసారమయ్యాయి. 1970లో మొదటి సారిగా "లోకం తీరు" అన్న కథానిక ఆకాశ వాణిలో ప్రసారమైంది. ఆపై "బండ్" అన్న మరో కథానిక "హాస్య ప్రభ" మాసపత్రికలో అచ్చయింది. ఇంతవరకు నాలుగు కావ్యాలు ముద్రితాలు కాగా మరో రెండు కావ్యాలు, కథలు, ఒక నాటిక, నవల అముద్రితాలుగా వున్నాయి.

"ఉస్మానియా" నుంచి ఎం. ఏ. పట్టా పొందిన నేను ప్రస్తుతం తండ్రి-తల్లాల ఉత్తర మండలాడికారి కార్యాలయం హైద్రాబాద్ లో యు. డి. సి. గా పనిచేస్తున్నాను.

—వడ్డేపల్లి కృష్ణ

"కూర్చోండి!" అంది మర్యాదగా జానకి.
 "ఫర్వాలేదు లెండి!" అతి కష్టం మీద పలికాడు రామారావు.
 "అలా ఒంటికాలుమీద ఎంతసేపు నిలబడతారు? కూర్చోండి!" అనేసరికి కూర్చోక తప్పలేదు రామారావుకు. కాని జానకి "ఒంటికాలిమీద" అని ఒత్తి పలికి నందుకు రామారావుకు ఒళ్ళు ముండింది.
 "మీ కాలు ఎలా విరిగింది?" ప్రశ్నించింది జానకి పరీక్షగా చూస్తూ.
 "అది మీరడగాల్సిన ప్రశ్న కాదు" అన్నాడు రామారావు ఆవేశంగా.

“అవ్ కోర్స్: కాని మీరు ఇంటర్వ్యూకు వచ్చినప్పుడు ఏ ప్రశ్న అడిగినా సమాధానం చెప్పాలనుకుంటాను.”

సమాధానం చెప్పక తప్పేట్లు లేదని చెప్పకపోతే ఉద్యోగం రాదని గ్రహించి “లారీ యాక్సిడెంట్ లో....” అన్నాడు మెల్లగా.

జానకి జాలిగా చూసింది. యాక్సిడెంట్ లో తన ఒకే ఒక్క పన్ను సగం విరిగినందుకే తనను పూర్తిగా పనికిరాని పనిముట్టుగా భావించి వెళ్ళిపోయిన రామారావు ఆ తర్వాత లారీ యాక్సిడెంట్ లో ఒక కాలునే కోల్పోయినందుకు ఆశ్చర్యపోయింది. పెళ్ళి చూపులపేర యెందరో

అమ్మాయిల్ని. యింట రూరూ చేసిన అతన్ని యిప్పుడిలా తానే యింటరూరూ తీసుకునేట్లు చేసిన విధి వై పరీత్యానికి చలించిపోయింది.

“మీకు పెళ్ళయిందా?” అంది ఆసక్తిగా జానకి.

“లేదు. బ్రతుకే భారమైన నాకిక పెళ్ళి కావాలనే ఆశకూడలేదు.” అంటుంటే రామారావు పెదవులు కంపించాయి.

“చూశారా? అనవసరపు ఊహల్లో తేలక, వధువుల్ని వస్తువుల్లా లెక్కించక ఏ అమ్మాయినైనా మెచ్చి అప్పుడే మీరు పెళ్ళాడివుంటే యీ దురవస్థ కలుగక పోయేదేమో! అయినా అంతగా నిరు

త్సాహపడకండి! మళ్ళీ మీకు సుంచికాలం రావచ్చునేమో!”

సమాధానంగా నిరాశగా నిట్టూర్చాడు రామారావు. జానకి ఆతని పరిస్థితి గ్రహించి:

“మావారిప్పుడు ఊళ్ళోలేరు. రాగానే చెప్పి ఈ ఉద్యోగం మీకే వచ్చేట్లు చూస్తాను. అదొక్కటే మీకు ఈ అంతర్జాతీయ వికలాంగుల సంవత్సరంలో నేను చేయగలిగిన సాయం” అంది సానుభూతిగా.

ఆమాటతో, విధి వై పరీత్యానికి లోలోన కుమిలిపోతున్న రామారావు కన్నుల్లో అప్రయత్నంగా కృతజ్ఞతతో కూడిన ఆనంద బాష్పాలు నిలిచాయి.

ఎడమ కాలొ, కుడికాలొ గుర్తులేదు. (ఇది జరిగి అప్పుడే రెండు మూడు నెలల కాలం అయ్యింటుంది) ఒక కాలి మడమ మడతపడిపోయింది- అరిపాదం పైకి, పై పాదం అడుగుకి కుంటుతూ భారంగా నడుస్తుండేది- అడుగు అడుగుకి విశ్రాంతి తీసుకున్నట్టు.

ఒకరోజు ఉదయాన మంచమీద తను వదుకుని బద్ధకంగా, పతున్న స్త్రాన్ని చూస్తుంటే, బయటినించి నడిచివచ్చి నిలబడ్డది. “ఎవరు? ఎం కావాలి” అని అడిగెనిరికే భార్యతో ఆమె మాట్లాడుతూంది.

చిరిగిన చీర కర్రపుల్లలమీద ఆరేసినట్లుంది. బయటినుంచి లోపలికి ప్రసరించే వెలుగువల్ల ఆకృతి లీలగా అగు పిస్తోంది.

“పనిమనిషి కావాలన్నారంటకదమ్మా.” సుందరి ఆ మనిషిని ఎగాదిగా చూసింది.

“మా ఇంట్లో పిల్లా జెల్లా ఎక్కువ, పనెక్కువ. నీళ్ళతోడాలి, బట్టలుతకాలి.”

ఆమాటలంటూ ఆమె కాళ్ళకేసి చూసింది.

“చేస్తానమ్మా - ఎంతపనైనా చేయగల్గు.

రేపటి నుంచి వస్తా”నందా మనిషి పన్నోకి.

సుందరి, ఆ మనిషి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత, తన దగ్గరి కొచ్చింది.

“విన్నారు కదా. కుంటిది, ఎంతవసతంలో వుందో, బందెడు చాకరికైనా సిద్ధపడి వస్తోంది. నాకు జాలేసింది. చేసినంత తరకే చేస్తుందిలెమ్మనుకుని వప్పుకున్నా.”

సుందరిది చాలా జాలిగుండె. ఏ చిన్న కష్టానికైనా కదిలిపోతుంది.

రెండో రోజునించి పన్నోకి వచ్చింది. తల్లో పూలు పెట్టుకుంది. చీర కూడా మార్చుకుంది. రెండు చేతులకి ఒక్కో

ఎర్రగాజు వున్నది.

ఆరు గంటలకి మోళకువవచ్చి చూసే సరికి తనున్నగది ఊడుస్తోంది కుంటుతూ నడుస్తూ.

వరండాలో బందెడు అంటు మూలుగుతున్నాయి. బట్టలు మోపెడు. నెలవ రోజు అవడంవల్ల పిల్లలు డాబా ఎక్కి కాకి గోల చేస్తున్నారు. సుందరి కాఫీ, టిఫిను చేయడంలో మునిగి వుంది. మంచమీద నించి లేచి మొహం కడుక్కుని, పడక కుర్చీలోకి చేరి పేపరు పట్టుకున్నాడు- కాఫీ టిఫిన్లకై ఎదురుచూస్తూ. భార్యకు,

